

Törökkanizsa, 1884. szeptember 1. – Makó, 1959. augusztus 16.

Értelmiségi családból származott, apja gyógyszerész volt. Fia az érettségi vizsga után a makói pénzügy-igazgatóságnál lett tisztviselő, majd forgalmiadói főtisztviselő. 1944. április elején az angol rádió hallgatásáért feljelentették, letartóztatták. Huszonegy baloldali, kommunista érzelmű társával együtt előbb Budapestre vitték a Gyűjtőfogházba, majd Ricsére internálták. Szeptember elején szabadult, amikor az orosz csapatok átlépték a határt. 1944. október közepén a Magyar Kommunista Párt makói szervezetét alapító öt tag egyike. Helyet kapott a városi képviselő-testületet ideiglenesen pótló bizottságban, majd 1945. március 12-én tagja lett a választott képviselő-testületnek is. Tagja a megyei közigazgatás irányítására létrehozott vármegyei ötosbizottságnak. 1944. december 17-én a makói képviselő-testület rendkívüli ülésén választották az Ideiglenes Nemzetgyűlés képviselőjévé; 1945 őszén visszavonult a politikai élettől.